

Kde jsou ty časy, kde jen jsou,
vzpomínky mizej' pod plísni,
u táboráku s kytarou
nocí šla píseň za písni.

Snad všechno bylo jinačí,
i pivo mělo jinej šmak.
Čas každýho z nás poznačí,
čas letí, ani nevíš jak.

Zafoukal vítr lehounce,
holkám na skútrech sukně zved',
když uháněly k Berounce,
to už je nejmíň tisíc l et.

Nocí se nesla vůně uschlejších trav,
ubytoval ses pod širák.
Od řeky z dálky mírně hučel splav,
na šraňkách houkal vždycky vlak.

Taková noc, no to byl pravej ráj,
dneska už nejsou takové,
nebo jsme, tím jak léta utíkaj,

sentimentální chlápkové.

Když slunce vlezlo za mračna,
tak tam byl ještě někde stoh
a v řece voda průtračná,
takže i pít by jsi z ní moh'.

A holky byly přítulný,
často až k ránu šlo se spát
do stanu nebo do kůlny,
nebylo třeba ani stlát.

Těch svůdných očí, svůdných těl,
každá chtěla bejt Bardotkou,
miloval ten, kdo právě chtěl,
zbytek pil vodu za vodu.

Nocí se nesla vůně uschlejších trav,
ubytoval ses pod širák.
Od řeky z dálky mírně hučel splav,
na šraňkách houkal vždycky vlak.

Taková noc, no to byl pravej ráj,
dneska už nejsou takové,
nebo jsme, tím jak léta utíkaj,

sentimentální chlápkové,
sentimentální chlápkové.